ФОНДАЦИЯ „УНИВЕРСИТЕТСКА АНГЛИЦИСТИКА И АМЕРИКАНИСТИКА“

ОБЯВЯВА

ЕЖЕГОДНИЯ СИ КОНКУРС ЗА ПРЕВОД НА ПОЕЗИЯ ОТ БЪЛГАРСКИ НА АНГЛИЙСКИ ЕЗИК НА ИМЕТО НА ПРОФ. ВЛАДИМИР ФИЛИПОВ

Фондация „Университетска англицистика и американистика“ (ФУАА) създаде специален фонд на името на професор Владимир Филипов, чиято цел е да съхрани спомена за него и неговия пример като един от най-изявените преводачи на поезия от български на английски език. За да изпълни тази мисия, през 2006 г. ФУАА учреди ежегоден конкурс за поетичен превод на негово име, който ще се проведе за седемнадесети път тази година.

С тазгодишното издание на конкурса отбелязваме и 25 години от създаването на Фондация „Университетска англицистика и американистика“.

УСЛОВИЯ ЗА УЧАСТИЕ В КОНКУРСА

1. В конкурса могат да участват **само студенти**.
2. Участниците могат да избират между две стихотворения, предложени от организаторите: **„Около дъното“ от Георги Рупчев** и **„По пладне, някъде в началото“ от Георги Борисов**. Текстовете за превод са дадени по-долу.
3. Преводите се изпращат като прикачен файл на имейл адреса на ФУАА – afeas2016@gmail.com с тема „За конкурса за поетичен превод“.
   Крайният срок за изпращане е **20 декември 2022 г., 17.00 ч.**
4. Конкурсът е анонимен. За да се запази анонимността, прикаченият файл с превода НЕ БИВА да съдържа никаква лична информация. В текста на самия мейл кандидатите трябва да посочат **трите си имена, ВУЗ, специалност, курс, имейл и телефон за връзка**.
5. Журито на конкурса се състои от преподаватели от катедра „Англицистика и американистика“.
6. Резултатите от конкурса ще бъдат обявени до 20 януари 2023 г. на сайта на ФУАА – https://eas.uni-sofia.bg/afeas-bg/. Победителите ще бъдат уведомени и лично.
7. На победителите в конкурса ще бъдат присъдени една първа награда от 250 лв. и една втора награда от 150 лв.

Желаем успех на всички участници.

От организаторите на конкурса

Конкурс за превод на поезия „Проф. Владимир Филипов“ – 2022 г.

Георги Рупчев

ОКОЛО ДЪНОТО

На Деян

Да се спуснеш на тъмното дъно,
изковано от каменна памет,
там, където преплитат се сънно
котви в свойте следи и припламват,

там, където извиват се сини
или тъмнозелени телата.
Онемели, но живи и силни,
те все търсят потънало злато.

Колко века будува водата,
преминава над пясъка, носи
пясък и заличава гнездата
на металните твои въпроси?

Анонимна вода, натъжила
и най-дръзките ти капитани.
Долу, в нея е златната жила,
а по дъното – само останки.

Там – сред пясъчните катакомби –
не ти трябват ни ром, ни сухари.
Само смелост ти трябва да помниш,
че под всяко море спи Сахара.

Георги Борисов

ПО ПЛАДНЕ, НЯКЪДЕ В НАЧАЛОТО

По пладне, някъде в началото
на юли, под незнаен връх
се спрях сред жегата, запалила
на устните солена кръв.

В скалите, алени от слънцето,
змии надигнаха глави
и вместо звън на ручей съскане
слухът ми жаден улови.

Дърво чернееше над сипея
под побелялото небе
и сляп от жажда ненаситна,
вода поисках от слепец.

Вървеше кротко и уверено
той по ръба на пропастта,
в очите птиците на времето
безумно виеха гнезда.

Треви ухаеха край пътя му,
в тревите пееха пчели…
И тръгнах слисано по стъпките
на този пътник мълчалив.

И пих вода, която галеше
сънливо ситата ми кръв…
По пладне, някъде в началото
на юли, край далечен връх.

1972